

vodenja postopka izbora predstavnika NVO)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kratka predstavitev kandidata:

Sem projektni vodja v lastnem zasebnem podjetju, pred diplomo iz Kmetijstva – zootehnike, z večletnimi izkušnjami v projektnem delovanju NVO. Z NVO sem se prvič srečal v dijaških in študentskih društvih. Danes svoja nevladna pot nadaljujem v lokalnem kulturnem in medgeneracijskim društvu, lokalnem in vseslovenskem društvu za razvoj podeželja, strokovnem društvu agrarnih ekonomistov, okoljskem E-forumu in večih združenjih ekoloških kmetij

Program in vizija razvoja nevladnega sektorja v regiji: (daljši opis lahko dodate v prilogi)

NVO MORAMO SODELOVATI OZ. BITI NOSILEC TRAJNOSTNEGA RAZVOJA V TREH VIDIKIH:
SOCIALNEH, OKOLJSKEM IN EKONOMSKEM

Priloga 1: Program in vizija razvoja nevladnega sektorja v regiji

SOCIALNI TRAJNOSTNI RAZVOJ

V prehodu na libertami globalni svet imamo NVOji pomembno nalogo zaposlitve velike socialne praznine v katero nas sili individualistična težnja. Človek je vedno bil, je in bo socialno bitje zato smo NVOji osrednja oblika povezovanja med vrstniki, med generacijami in skupinami s sorodnimi pristo-časnimi interesi. Še posebej pomembna je socialna vključenost marginalnih skupin, ki se jih prepogosto odrija na rob in socialna kohezija med urbanim in ruralnim okoljem.

OKOLJSKI TRAJNOSTNI RAZVOJ

Naravi je vseeno, kaj z njo počnemo. V njenem času in veličini smo zgolj kapljica v morju. V kakšnem okolju živimo je v interesu Človeštva. Ali bodo naši potomci želeli živeti v lokalno onesnaženem oz. sploh mogli živeti v globalno opustošenem svetu je vprašanje, ki si ga moramo zastaviti vsak dan večkrat in vedno sprejemati osebne odločitve, ki naše okolje najmanj obremenjujejo.

V okoljskem razvoju moramo biti bolj ambiciozni pri rabi naravnih virov in njihovi trajnosti. Npr. lokalni ekološki pridelki in izdelki niso samo okoljsko sprejemljivejši. Pomembna je tudi njihova vloga pri ekonomskem trajnostnem razvoju.

EKONOMSKI TRAJNOSTNI RAZVOJ

Zadovoljni s stopnjo razvoja bomo lahko takrat, ko bomo prebivalci tako urbanih kot ruralnih področji želeli živeti tam, kjer živimo. Ne, da nas v to sili socialna, zdravstvena, kulturna ali ekonomska odvisnost. Kakovostna delovna mesta na podeželju in enakopravno lokalno sožitje med podeželjem in mestom je ključna razvojna prioritete. Pogosteje se moramo odločati za najem lokalnega obrtnika, nakup lokalno izdelanega pohištva, ogrevanje z lokalnimi resursi, itd. in seveda prehranjevanje z lokalno (ekološko) pridelano hrano. Gospodarstvo visoke dodane vrednosti ne more zagotoviti dela za celotno populacijo in širše razmišljanje ter osveščanje je možno in se vedno bolj razvija znotraj NVOjev. To je prava smer!